

DIVUS IVO
PUBLICUS UTRIVSQUE JURIS
PROFESSOR,
INCLYTÆ FACULTATIS JURIDICÆ
TUTELARIS,

IN DIVI

STEPHANI PROTO-MARTYRIS,
BASILICA

Feria III. Pentecostes oratoria dictione,
DEFERENTE

Prænobili, Spectabili ac Magnifico Domino

GEORGIO LEONARDO
WEIGLER, J. U. DOCTORE,

Aulæ & Judiciorum ADVOCATO, Celsissimi &
Reverendissimi S. R. I. Principis Episcopi Viennensis CONSI-
LIARIO Consistoriali, supremi Aulæ Judicii Marefcallici ASSES-
SORE, & Canonum PROFESSORE Publico Primario, nec
non Inclytæ Facultatis Juridicæ p.t. DECANO
Spectabili.

DEMONSTRATUS

A Prænobili ac Doctissimo Domino

JOSEPHO IGNATIO WALCHOWSKY,
à Walchenheimb A. A. L. L. & Philosophiæ Magistro Juris
utriusque Studiofo.

ANNO SALUTIS M. DC. XCIII.

VIENNÆ AUSTRIÆ, Typis LEOPOLDI VOIGT,

EXCELLENTISSIMO

AC

ILLUSTRISSIMO

DOMINO, DOMINO

FRANCISCO

UDALRICO

KHINSKI,

SACRI ROMANI IMPERII

COMITI

DE

CHINITZ & TETTAU,

HÆREDITARIO DOMINO IN

CHLUMETZ, AURI VELLERIS

EQUITI,

SACRÆ CÆSARÆ REGIÆQUE MA-

JESTATIS INTIMO ACTUALI CONSILIARIO,

CAMERARIO, SUPREMO REGNI BOHEMIÆ

CANCELLARIO, NEC NON EJUSDEM

AULÆ REGIÆ SUPREMO

PRÆFACTO,

DOMINO, DOMINO

SUO GRATIOSISSIMO.

EXCELLENTISSIME
ET
ILLUSTRISIME
DOMINE, DOMINE
COMES.

Rinceps Facultatis nostræ D.

*Ivo, qui duobus abhinc annis
ut publicus Artium Liberalium
Magister ad honoris Tui sub-
sellia gradum facere admissus
est, idem hodie ut publicus Ju-
ris utriusque Professor ad be-
nignissimas gratiæ Tuæ fores præscriptas in hoc li-
bello præcipuas virtutum doctrinaq; suæ capita &*

theses affigi per me supplicat Excellentissime & Illustrissime D. Comes. Non enim satis erat, semel Te habuisse fautorem, nisi iteratis vicibus addictissimis Honori Tuo Clientibus suis Te demereretur Patronum. Novit quippe, quam cupida favorum Tuorum nostra sit Juridica Facultas, qua sicut Te facile præ cæteris unum suspicit, ita unum, quem præ cæteris rursus veneraretur, Studiosè elegit. Magna siquidem Te inter & Jurisprudentiam intercedit conventio, magna concordia, concursusque ratio & cultus. Etenim, si vetusta est illius prosapia; quis Tui evolvat stemmatis gloriam, tot clari sæculorum Heroibus, quot deductis longissimâ serie Avis proavisque; Excellentes fuere ij omnes, Tu aureo etiam caractere excellentissimus, hocque uno superior, quòd post mortem illi ob merita præterita, Tu ob quotidiana dum mortalis adhuc es, immortalis ut fieres merearis. Si illius est Jus suum cuique tribuere; quid magis commune Tibi, magisque domesticum? qui vel ideò Amplissimi Regni pro cancellis sedere jussus es, quòd nullus occurreret, qui accuratiores bilance, Concordiam civibus, Urbibus pacem, Tributa Casari, DEO cultum, Regnis & provinciis constantem posset dispensare felicitatem. De sapientia Tua quâ unâ momenta rerum librat Justitia, adducam nihil; non enim ille sum Ego, qui tantum attingam verticem, quem

ipsum

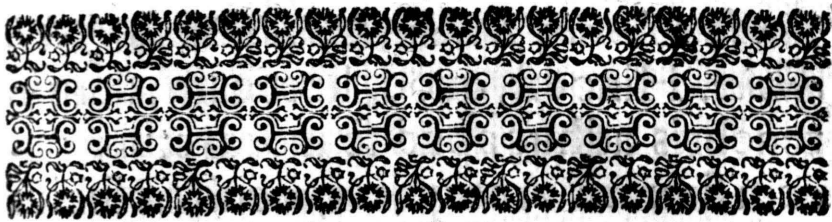
*ipsum Augustissimum Imperii caput Leopoldus
consiliorum suorum intimum esse voluit arbitrum,
ut, quem parem Atlanti viderat, haberet quoque,
qui parem Orbi Imperii molem secum sustentaret.
Hoc scilicet par Jovis est Cerebrum, ex quo non
una, sed decupla indies Pallades prodeunt quâ Sago
quâ Togâ eruditissima. Hinc parùm errat, qui
publicæ Te felicitatis columen veneratur & pra-
dicat, postquam sciunt universi quòd, quidquid
nostræ est incolumitatis, aut authorem, Te agno-
scat, aut principem minimum adjutorem. Tuis
quippe Sapientiæ oraculis in acceptis venit, quòd
jam sæpius, quæ dubia erant, facta sint certa, quæ
desperata, in firmum restituta, quæ perditæ, in
lucrum sint versa publicumque Regnorum emolu-
mentum. Tuis consiliis, quod tot pericula in se-
curitatem, tot inimicæ fraudes, dolosæque machi-
nationes in augmentum Patriæ, tot clades & stra-
ges in ipsa novarum cesserint semina victoria-
rum! Hinc est, quòd quò unus inclines, inclinent
singuli, à quo unus refugis, absterreas omnes. Ni-
hil etenim loqueris, nisi ex Tripode Apollinis, ni-
hil consulis, nisi ex Dipthera Jovis, nihil moliris,
nisi cum Pandora felicitatis. Plura dixere alii,
quæ licet summa fuerint, nihil Te dignum tamen
dixisse fatentur tot, quot Te, Tuæque in DEUM
& Cæsarem merita perpendunt. Quare, ne aqua-
lem*

*lem cum ijs Verborum jacturam faciam , fileo , id
unum precans , ut talis diu nobis maneat Tibique
incolumis vivas qualis es modo ; major enim cre-
scere non potes virtute factisque , qui in utroque
fastigium jam adeptus es summitatis . E quo si
indignum me benigno oculo respicere dignaberis ,
erit , qui indelebili sygraphâ se Tibi in mancipium
subscribat .*

**Excellentissimæ & Illustrissimæ
Dominationis Tuæ**

Æternùm devotus Cliens.

**Josephus Ignatius Walchowsky
à Walchemheimb.**

O R A T I O.

Antiquissima Populorum Imperatrix Justitia, quemadmodum, quamdiu Gentiles inter, & Ethnicos pro Tribunali federat, cuncta & singula ad unicam tantum, eamque Civilem Juris Regulam examinata deciderat: Ita, quamprimum Renovato per Christi legem terrarum orbe Christianitatis partes assumpserat, auctâ in immensum diversitate litium, portandis tot unâ cer-vice oneribus impar, duplici sibi providit de Capite, quorum uno, quæ res essent Ecclesiæ, quæ negotia Civium, altero disceptaret. *Magnifice Domine Rector, Magnifice ac spectabilis Inclitæ facultatis*

Juridicæ Domine Decane, Senatus Populusq; Aca-
demice. Hinc est, quòd, licet eam, dum in
tenebris adhuc apud se moraretur, cæ-
cam finxerit Antiquitas, oculata subitò
à Christi tempore facta utrumque forum
perlustret, Sacrum simul & profanum.
Etsi enim jam ab incunabulis suis ingens
sibi Corpus Juris efformaverat in usum,
semper tamen tenebricosum id extitit,
nec unquam effectum est lucidum magis,
quàm ubi bino id instruxerat oculo, dex-
tro scilicet & sinistro; hoc quidem, ut ea,
quæ sunt Cæsaris, legeret, illo, ut quæ
sunt DEI, observaret. Duplex itaque
Jus esse voluit, Fori unum, Poli alterum:
cujus utriusq; ut intaminata semper flore-
ret integritas, in id maximè omnium nul-
lo non tempore fervebat industria, ut sa-
luberrimis quibusque in hoc utroque Jure
Doctõribus juxta ac Professoribus non
Universitatibus modò, sed Universo toti
prospectum foret. Quo in munere quan-
quam

quam plurima, eaque maxima Clarissimorum virorum invenienda sint Nomina; nescio tamen, quid hac in re cæteris omnibus præstantius sibi hodiernus vendicet Divus Juridicæ Facultatis nostræ Tutelaris Princeps: eò enim facerrimum hoc Divi I V O N I S Nomen in utraque istâ, quâ Sacrà quâ profanâ Juris peritia sublimè euasit, eò celebre, & illustre, ut quos pari imitationi orbis proponeret, paucos, quos æquali Sanctitatis venerationi Ecclesia exhiberet, habeat nullos. Unde opportunè præsentì solennitati facturum me autumo, si Eundem, quem duobus abhinc Annis ex hoc ipso loco ob profusam in pauperes munificentiam AA. Liberalium Magistrum vobis proponi audivistis, ego hodiè ex eadem hac cathedra publicum Juris utriusque Professorem si non creem, pro debito tamen dictionis meæ argumento enunciem & declarem:

vel ob id maximè, quòd si genuinum Professoris Etymon inspici velit, quisquis non mentito titulo talis esse desideret, non tam interfit, ut verbis doceat, quàm, quod alios docet, ipse prior exemplo Magister profiteatur.

Et quoniam ex ipso vestrum silentio ad tanti Doctoris vocem arreptos jam omnium aures animosque conspicio; non abs re erit, si, quod ad publicam Professorum Authoritatem maximè facere videtur, antequam ad mores illius, modumque docendi progrediamur, quis, qualisve à puero D. IVO extiterit, paucis præmittamus. Natus est igitur facerimus hic Themidis Minister Anno salutis fluente millesimo sexagesimo: primo videlicet sæculo post retroactos mille primos nostræ salutis annos; ominosè fanè, ut cum ipso novi sæculi ingressu in novam hanc mundi ætatem novum quoque, si fortè fugisset, aureæ Justitiæ sæculum

lum per cælestem hunc olim legislato-
rem revocaretur. Vitalem auram dabat
illi Britannia minor: Minor esse debebat,
ut si magna à Demosthene Græcia, à Tul-
lio Roma, hæc pariter Magna non fieret,
nisi postquam Magnum hunc genuisset
Principem Jurisprudētūm IVONEM.
Primas Nativitatis cunas in pago posuit
vulgò Martini dicto: benè sperent Ege-
ni! quid enim ob ipsum tam Auspicatum
mendicis Divi Martini nomen ex hac
terra nasceretur aliud, quàm Pater pau-
perum, Advocatus orphanorum. No-
bilitatem sanguinis nobiliore auxit splen-
dore sapientiæ, quam quia Peregrinam
in terris esse audiverat, & ipse peregrin-
ando per orbem assequi satagebat.
Transit ergò è Britannia in Galliam, ut
qui ab infantia infensissimus impuritatis
osor fuisse legitur, non alibi quàm inter
Lilia in florem adolesceret & scientiæ &
sanctitatis. Ibidem Parisiorum in Urbe

dat operam literis, donec Pontificij Juris notitiâ allectus Aureliam parem Lutetijs metropolim se se ad Studia contulisset; ubi in eam brevi sapientiæ virtutisque gloriam excreverat, ut passim jam Aureus Aurelianensium Doctor esse meruerit & audiri. Excitatus interea talis tantique viri famâ summus Trecoriensis Ecclesiæ Antistes, ne orbi ignotus lateret, qui toti Urbi adeò indies clarescere cæperat, privatis eum exuit tenebris, inque apertum, ut omnibus luceat campum educit; accersit ad se, suo muneri associat, toti suæ Ecclesiæ præficit, supremumque Tribunali suo instituit Præsidentem & directorem. Ingredior pedetentim primam **IVONIANÆ** Doctrinæ Palæstram. Eja! mortales adeste! Habetis erectam vobis, quam adeatis novæ sapientiæ scholam! Publica est, excludit neminem, nisi privatus quis esse velit suorum potius commodorum usurarius

Ac-

Accommodator. Nec arcta hæc schola est nimium, nec incapax aut angusta: cur enim, quæ totum orbem pro scholari habere meretur, capax non esset, ut omnes ad se rapiat justique amantes. Libris non opus est multis, unica inspiciatur necesse est Divini sui Professoris vita, abundè sufficiens, ut ad se potiùs, quàm ad famosas illas dictantis leges Justiniani Institutiones omnium vita moresque instituantur. Liberale est insuper hujus scientiæ pretium! nihilo Minerval hic solvitur, nisi quòd id exigatur, ut ea, quæ exemplo didiceris, quantocyus animo imprimas imitanda. Fiet inde, ut modici temporis discipulus multorum evadas doctor sæculorum: si enim compendiosissima per Exempla via est ad doctrinam, non potest non esse, ut brevè erudiaris ad Justitiam, ubi quælibet hodierni Professoris actio digna est, ut in perpetuam fulgeat æternitatem. Jus quidem Ci-

vile hìc traditur, à DEO tamen nunquam receditur; neque hoc ipsum, quod Civile Jus dixi, ita accipi velim, quasi solis hìc tractandis Jurium tractatibus schola & doctio definiretur. Peregrina enim, nec quæ communis est multis, hìc docetur sententia, soli, si benè memini, Divo olim familiaris Cypriano, quando Justitia est pax populorum, tutamen patriæ, immunitas plebis, munimentum gentis, cura langvorum, solatium pauperum, hæreditas filiorum, palam orbi est prolocutus. Atq; hæc principalissima illa est thesis, quam sicut à teneris animo firmissimè hausit, ita constantissimo vitæ tenore cunctis ubiq; hodiernus scholæ nostræ Professor ad stuporem prælegit. Etenim si per partes partiri rem placeat, pax erat populorum, quando non scissis tantùm litigantium partibus, verùm & omnibus aut animo discordibus, aut disparibus opinione, sive ut Juris arbiter, sive ut pacis

in-

integrator comūne factus est vinculum
charitatis. An patriæ tutamen fuerit, du-
bitare non licet: si enim funestissimam Re-
gnorum pestem injustitiām credimus ,
quis est , qui eam remotius à suis quibus
præfuit locorum confinijs arcuit & ex-
clufit ? iterum si imūnitas plebis in eo niti-
tur , ut cuius quod sibi proprium dicit
imūne persistat & illæsum , à quo magis se
affecuturos id sperent , quàm ab eo , qui
solus ut suus non esset , omnium se fecit
comūnem ; Munimentum quidem gentis
non erat , sed asylum : sicut enim nullum
est amodò tam forte propugnaculū , quod
non vi aurovè expugnari possit , ita ope
undique pulsus , nullibi securius extitit in-
digentiæ præsidium , quàm in pientissimo
hoc Patre misericordiarum **IVONE!**
Jam verò , quoniam eò venit oratio , ut
curam langvorum , solatium pauperum ,
hæreditatem filiorum eum ostenderem ,
hæreo profectò an non potiori jure Eun-

B

dem

dem filiorum Matrem, thesaurum pauperum, ægrorum medicum, desperatorum salutem, naufragantium portum, vitam dicere conveniat mortuorum. Quem enim diem sol unquam orbi induxit, quo non eodem æmulus soli Divus hic pauperum Phœbus, miseris quoq; egenis, & languidis, aurorã invexerit felicitatis. Quæ nox unquam tectis incubuit, quâ non eadem auspiciatus hic in nocte Phosphorus, pressis mœstitiæ nube animis diem revocaverit pristinæ lætitiæ, & jucunditatis. Testes dictorum non advoco, loquuntur hoc post mortem illus etiam superstites tot surdi qui audiunt, tot cœci qui vident, tot claudi qui ambulant, tot muti qui discunt, tot leprosi qui mundantur, tot mortui, qui ad vitam sunt resuscitati. Neque hæc sola miraculorum illius est series sed & ad posthumam illius intercessionem etiamnum ex Energumenis profligantur dæmones, ad pœnitentiam cōmoventur

pec-

peccatores, res amiffæ recuperantur, fo-
piuntur bella, captivi ex infidelium ma-
nibus aut carcerum claustris fubitò non
fine prodigijs fponde redeunt emancipa-
ti. Inter difcordes fancitur pax: ecce pa-
cem populorum ! malignæ diffipantur
conspiraciones: ecce munimentum gen-
tis ! qui navigant mare, ex procellis ad
portum remeant incolumes; ecce curam
langvorum, folatium pauperum, hæredi-
tatem tanti Patris nomen invocantium fi-
liorũ. Et hæc in vita & morte quotidiana
Professoris noſtri fuerat lectio, hic viven-
di docendiq; ordo, hæc Civilem juſtitie
fue legem norma ac regula cunctis & fin-
gulis palàm explicandi. Quanquam non
defuere quæ dictabat, digeſta, poſtquam
fortunas & opes quascunq; habebat in
pauperũ uſus prodigaliſſimè digeſſit: neq;
Pandectæ poſtquam Paternum ſuum finũ
pro afflictorum Clypeo nulli non amantiſ-
ſimè expandit. Quò id effecit, ut quoniã

hanc operam suam tam pio misericordiæ oleo inunxerit, quam tot alij unà cum oleo perdidisse dicuntur, ipse solus mille cuplo fœnore æternam sibi sapientiæ domum fabricando in cœlis fit lucratus.

Transeo nunc ad alteram Orationis meæ partem, ut brevissimè licèt, ex utroque tamen Jure publicum audiatis Professore; Alterum quod Civili annexum est, passim Jus vocatur Divinum; eo fine sic dictum, quòd quemadmodum prius, quæ homini in hominem, ita hoc, quæ homini in DEUM præstanda sint officia, exactissimo ad æternas veritatis Leges Canone tradat & præscribat. Quem quidem Sanctioris vitæ Canonem quam ferreo stylo ab ipso suæ vitæ exordio sibi D. inscripserit IVO, multis non egeo argumentis. In ipsa etenim pueritia, jam gravem senio Doctorem indutus, ut sibi quæ sibi, Deoq; quæ DEO debita forent tribueret, sibi nihil, DEO totum se tradidit

in

in holocaustum. Et cur argumentabatur jam tum secum ipso, cur negarem me tibi Univerforum Domine DEUS! quidquid sum, meus non sum, sed illius, qui antequam essem, me ab æterno ut tuum possedisti. Et cui justius meæ animæ corporisq; fructum assignarem, quàm tibi, qui non ad mea tantum sed in me totum æquali ad rem & in re jure indispensabilem tenes Dominij Jurisdictionem. An ego forsitan terræ pulvisculus tibi præjudicem, qui jam ante sæculorū initium, non bona solùm, sed irrefragabili fidei veritate ob infinitum Creationis titulum hanc meam ergate servitutem præscripsisti. Quin potius usufrucipe me totum, nunquàm enim feliciora capiam salutis incrementa, quàm ubi me totum in tuo servitio susceperis consummatum. Audivistis quàm aurea dicet Theoremata veritatis, quàm conformem dictis adjunxerit operum praxim, paucis modò agite excipiatis.

Ergò nè ab ijs, quibus à juvenè innutritus erat, senex defleſceret, pietatis officijs, præfato, quod ſplendidè, non magis quàm dignè ſuſtinuerat, Judiciarij Præſidis ſe ſe abdicat munere, utq; pro diverſitate doctrinæ diverſum pariter diſcipulis erigeret docendi Lycæum, Urbium ſtrepitus fugiens Lahonetanæ remotæ cujuſpiam in ſolitudine Eccleſiæ ſe includit latebris, mundum extra ipſum mundum quæ jure tam novo, quàm antiquo ſoli D E O ſint propria edoctrurus. Quidquid interim hic agebatur, volumen erat, in quo compendiatæ ab eodem noſtræ erga Deum Juſtiæ Leges & tabulæ cernebantur. Volumen dixi, quod ſi paucis licèt hodie ſcholijs dilucidare vellem, Faſtis profectò indigerem & annalibus pro ſimplici etiam actorum enarratione. Totus etenim in Deum abſorptus feliciorum cum Principe Philoſophorum Magiſtro Ariſtotele in Divino hoc charitatis pelago ſcientiæ

capturam faciens, mirum est in quem Cœlestem è Civili doctore Divini Juris transmutatus sit Professore. Quid enim? jam quantus erat in Dei possessionem translatus, præter nudum quem traxerat vitæ spiritum habebat nihil, quod in Dei manus residuum comendaret. O felix usura! ubi anima DEO donata non perditur, sed tutissimo pignore cœlo datur in mutuum, centuplicato gaudiorum fœnore in vitam æternam reditura. Quidquid loquebatur, cum D E O erat, aut de DEO, quidquid agebat mors sui esse debebat aut victoria. Jejunia & abstinencias, quas odiebat diurnas, non admittebat, nisi hebdomadarias, utpote qui septem sæpius diebus omnis cibi expers solis cadaveribus meditatae mortis se pavisse legitur. Tam saturo stomacho somnus accessit aut rarus, aut nullus, nisi totam fortè vitam illius somnum dicere velis, quòd à primo statim rationis usu munda-

da-

dana omnia veluti somnia reputabat. Vestis quam induebat, membrorum erat laniena; in hoc uno etenim, humillimus cætera, superbiæ insimulari poterat, quòd alio colore membra tegi non vellet, quàm purpurâ fusi ex dilacerato corpore cruoris. Illud ad rem meam aptissimum accedit, quòd si quando somni quietem admiserat, alio pro cervicali notatus non fuerit uti stragulo, quàm sacro volumine Bibliorum, ut nullus jam in controversiam vocare posset, quàm diligens dum vigilaret Divinarum rerum Professor extiterit, qui dormiens etiam facerimo huic Divinorum Jurium codici tam industriosâ quiete incumberebat. Neq; ulterioribus me munio argumentis, quamquam si ab extrinseco quoq; argumentari luberet, non deesset sive cãdidissima, quæ dictis accineret, columba, neq; splendidissima, quæ veritati affulgerent, ignium faces, testimonia pro re mea omni-

nò oportunitissima, quorum dum illa sæpius orantis in Ecclesia verticem supervolitare est visa, quid aliud quàm plenum sapientiæ spiritu Doctorem comprobabat: dum isti sæpissimè globi ignei instar velut coronata Doctorum laureola litan- ti ad aram insidere sunt observati, quid aliud signabant augurij, quam jam olim auspiciatissimo symbolo præfigurârunt, quando non aliâ quàm ignitâ hujusmodi figurâ, his ipsis, quibus medij inhæremus Pentecostalibus festis duodenos illos Evangelici Collegij discipulos in publicos declarârunt Orbis Professores. Quæ cum ita se habeant, si ea quæ dixi non tam dicta quàm à vobis mereantur esse approbata, age Inclyta Facultas Juridica, neq; alium sicut hætenus ita & impostèrùm, quàm hunc Eundem vitæ morûmq; tuorum admitte Magistrum; nescio enim, si hunc Divum Doctorem ex-

C

ci-

cipias, quis Dux tibi melior proponi pos-
sit in exemplum, ex cuius solo etiam no-
mine, nihil aliud præter **Iuris V**triusq;
Optimum legere volui Profes-
forem.

D I X I. *Se*

